

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0021 van 24 maart 2015
in de zaak 1415/0148/SA/1/0128

In zake: de **LEIDEND AMBTENAAR** van het **Agentschap WEGEN EN VERKEER**, met adres te 1000 Brussel, Koning Albert II laan 20, bus 4

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kathleen DUYM

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* de nv **IMMO BLARENBERG**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan VOET
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Blarenberg 4/302
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 november 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 9 oktober 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen van 18 juli 2014 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van publiciteit.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2800 Mechelen, Blarenberglaan 4 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummer 44B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de

tussenkomen de partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 10 maart 2015, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Kathleen DUYM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Griet VERSCHINGEL, die loco advocaat Johan VOET verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.27 VCRO verhindert, bij regelmatige oproeping, de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv IMMO BLARENBERG verzoekt met een aangetekende brief van 9 februari 2015 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 18 februari 2015 de tussenkomen de partij toegelaten tussen te komen in de debatten met betrekking tot de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is echter alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

IV. FEITEN

Op 12 maart 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen de partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een led-reclamebord op een kantoorgevel”*.

De aanvraag beoogt de plaatsing van een led-publiciteitspaneel (3m40 x 6m) aan de noordgevel van een bedrijfsgebouw in oprichting. Het paneel is zichtbaar van op de autosnelweg E19.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgesteld gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in een zone voor milieubelastende industrieën.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 30 november 1989 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 43/1 'Dijle Antwerpsesteenweg'.

Het perceel is ook gelegen binnen de grenzen van het op 18 juli 2008 vastgesteld gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Mechelen'.

Het perceel is niet gelegen in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De organisatie van een openbaar onderzoek is niet vereist.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 6 juni 2014 als volgt ongunstig:

“ ...

A. schending direct werkende normen

Conform artikel 4.3.3 VCRO moet de vergunning geweigerd of moeten er voorwaarden opgelegd worden in de vergunning indien uit het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen de beleidsvelden waarvoor het Agentschap bevoegd is.

...

In casu worden door de vergunningsaanvraag volgende direct werkende normen geschonden.

1. Schending van het KB van 14 december 1959 (en zijn latere wijzigingen) waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken.

De aanvraag heeft betrekking op de plaatsing van groot LED-schermbord (6 x 3,4 meter) op de gevel van een bedrijfsgebouw gevestigd langs de E19, bestemd voor variabele tekst.

Dit bord is volgens de inplanting gericht naar de autosnelweg.

Vooreerst wordt opgemerkt dat de E19 een beschermd statuut heeft in het kader van de specifieke, bindende voorschriften die gelden op het vlak van reclame langs bepaalde wegen (KB 14 december 1959 waarbij regels worden gesteld op het aanplakken en reclame maken). Uit de intenties van de aanvrager blijkt niet dat het LED-schermbord louter als zgn. "uithangbord" en zou dus ook als reclamebord kunnen aangewend worden.

Alleen al om deze reden zou de publiciteitsinrichting dan ook niet in aanmerking komen voor een vergunning.

Zelfs indien het gebruik van het scherm strikt herleid zou worden tot een zgn. "uithangbord" (uitsluitend bedoeld tot individualisering van het bedrijf gevestigd op die locatie), is de aanvraag onverenigbaar met deze reglementering.

Uit het ontbreken van concrete specificaties voor uithangborden in het KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken, kan bovendien niet worden afgeleid dat er hierbij geen restricties zouden gelden. Dit blijkt immers ontegensprekelijk uit het "Verslag aan de Koning" betreffende dit KB waarin ook wordt benadrukt dat "niet uit het oog mag worden verloren dat de grootte van het uithangbord in de regel bepaalde afmetingen niet overschrijdt, zodat aldus het goed uitzicht van de gebouwen en van hun omgeving niet wordt gestoord" (B.S., 4 januari 1960).

Rekening houdend onder meer de al te grote afmetingen van het scherm, de plaatsing van de constructie op de gevel, de oriëntering naar de autosnelweg en de bovenmatige helderheid en lichtsterkte van het scherm, heeft de aanvraag betrekking op een verboden publiciteitsmiddel.

Daarenboven is de aanvraag evenmin verenigbaar met de algemene milieuvoorwaarden (Vlarem) in verband met de beheersing van hinder door licht. Gelet op de luminantie van led-schermen, wordt de normale intensiteit van de openbare verlichting immers ruim overtroffen.

Tenslotte stuit de aanvraag ook op fundamentele bezwaren vanuit mobiliteitsoogpunt.

Door de kracht en de helderheid van de lichtbron en de dynamiek van de publiciteit zal het scherm (inzonderheid doch niet uitsluitend bij duisternis) immers dermate de aandacht trekken van de weggebruikers dat deze toestand onmiskenbaar een gevaar oplevert voor de verkeersveiligheid.

Gezien uit diverse internationale wetenschappelijke studies blijkt dat vrij programmeerbare verlichte borden het risico op ongevallen verhogen, zoals in de omgeving van kruispunten, bochten, cruciale beslissingspunten, en andere complexe wegomgevingen waar verschillende weggebruikers met elkaar dienen te interageren, dienen deze borden geweerd te worden.

De locatie waarop de aanvraag betrekking heeft, is gelegen nabij een autosnelweg.

Om al deze redenen (verboden publiciteitsmiddel in het kader van de reglementering aanplakken en reclame maken, strijdigheid met de milieuvoorwaarden tot beheersing van lichthinder én bezwaren vanuit de verplichting om een veilig en vlot verkeer te verzekeren) beoordeelt de wegbeheerder deze stedenbouwkundige vergunningsaanvraag derhalve ongunstig.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen weigert op 18 juli 2014 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomenende partij:

“ ...

Toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, andere regelgevingen en regels rond ontbossen

- Niet strijdig met de voorschriften van het BPA 43-1 Dijle, Antwerpsesteenweg:
het BPA doet geen uitspraak over publiciteitselementen*
- Niet in overeenstemming met voorschriften gemeentelijke bouwverordening op publiciteit: zie ‘Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening’*

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Gezien de functie, de afmetingen, oriëntatie en lichtsterkte van het publiciteitsscherm heeft het Agentschap Wegen en Verkeer ongunstig advies verleend. De aanvraag dient te worden geweigerd. Bijkomend kan op basis van de gemeentelijke publiciteitsverordening worden geoordeeld dat de publiciteit te opzichtig is in het straatbeeld. De grootschalige reclamevoering kan omwille van het dominante en

overheersende karakter niet worden toegestaan.

...

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 22 augustus 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 oktober 2014 dit administratief beroep in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 7 oktober 2014 beslist de verwerende partij op 9 oktober 2014 als volgt het administratief beroep in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

De aanvraag is in overeenstemming met de gemeentelijke bouwverordening op de publiciteit. In dit verslag (zie onder) zal worden beargumenteerd dat de aanvraag voldoet aan de voorschriften van de verordening, in het bijzonder de voorschriften van artikel 3 en 4.

Het Agentschap Wegen en Verkeer verleende naar aanleiding van deze aanvraag een ongunstig advies omdat het van mening is dat door de aanvraag direct werkende normen geschonden worden.

Dit advies, dat hierboven reeds werd toegelicht, wordt niet bijgetreden. Hieronder zal immers worden beargumenteerd dat het KB van 14 december 1959 niet wordt geschonden, dat de aanvraag wel verenigbaar is met de algemene milieuvoorwaarden en dat er geen bezwaren zijn vanuit mobiliteitsoogpunt.

Geen schending KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken

Het LED-scherm zal gebruikt worden als uithangbord, waarop de namen van de ondernemingen die zijn gevestigd in het bedrijfsgebouw zullen verschijnen. Het functioneert als identificatiemiddel voor deze ondernemingen en brengt aan het publiek ter kennis welke bedrijvigheid in het bedrijfsgebouw plaatsvindt.

Het uithangbord zal niet worden gebruikt om reclame te maken, door het direct of indirect promoten van de goederen, diensten of het imago van een onderneming, organisatie of persoon die een commerciële, industriële of ambachtelijke activiteit of een gereguleerd beroep uitoefent.

Volgens artikel 6, 1° van dit KB zijn uithangborden van dit KB vrijgesteld.

Zelfs indien het LED-scherm moet worden beschouwd als visuele reclame of publiciteitsmiddel - wat niet het geval is - voldoet het aan het KB.

Het scherm zou dan vallen onder §2. Regelen toepasselijk in sommige bossen, langs waterlopen en langs sommige verkeerswegen, artikel 5 van voornoemd KB. Middels KB van 20 mei 1963 is de E19 als autosnelweg gekwalificeerd. Het LED-scherm valt binnen de regels en het toepassingsgebied van artikel 5:

- 1 LED-scherm in het vlak van een zijgevel;
- de oppervlakte bedraagt minder dan 20m²;
- er worden geen lichtopeningen bedekt en het scherm wordt niet uitgesneden of afgesneden;
- er wordt geen gebruik gemaakt van fosforescerende of andere procedés of producten die de natuurlijke intensiteit van de kleuren door lichtweerkaatsing versterken.

Als voorwaarde wordt opgelegd dat een ruimte van ten minste 50cm breedte overblijft tussen de randen van het LED-scherm of de omlijsting ervan, en de grenzen van de vensters, van de deuren en van het vlak van de gevel, waarop ze worden aangebracht.

Geen schending van de milieuvoorwaarden:

Het scherm is onder Vlarem II te kwalificeren als lichtreclame. Het LED-scherm valt niet onder een indelingsrubriek van Vlarem en er is geen milieuvergunning voor nodig. Er dient gekeken te worden naar de bepalingen van lichthinder van een niet-ingedeelde inrichting.

Het is onder Vlarem II verboden om lichtreclame aan een gebouw aan te brengen die de normale intensiteit van de openbare verlichting overtreft. Dit is niet het geval:

- De verlichting van het LED-scherm gebeurt via de zijkant of achter het scherm, wat zorgt voor een gelijkmatige verlichting van het scherm, zonder bovenmatige helderheid/lichtsterkte. De LED-lampen kunnen ook uitgeschakeld/lokaal gedimd worden op basis van de inhoud die erop verschijnt.

Het LED-scherm is uitgerust met een DIM-sturing, die automatisch geregeld wordt in functie van het omgevingslicht. Van overbelichting is geen sprake.

- Het LED-scherm verandert niets aan de verlichting van de openbare weg.

Geen bezwaren vanuit mobiliteitsoogpunt:

Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening zal worden beargumenteerd dat de aanvraag de verkeersveiligheid ter hoogte van de aanvraag niet in het gedrang brengt.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de bepalingen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en haar uitvoeringsbesluiten.

De aanvraag betreft geen project dat is opgenomen in bijlage III van het project-m.e.r.-besluit.

Watertoets:

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de

kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het uithangbord zal worden bevestigd aan een bestaande gevel. Het project voorziet geen nieuwe verharde (dak)oppervlakte, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt op de waterhuishouding.

Goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De aanvraag situeert zich in een bestaand industriepark, waar reeds verscheidene bedrijfsgebouwen gesitueerd zijn. De publiciteitsfunctie in de vorm van een uithangbord, dat louter gebruikt wordt om aan het publiek te kennen te geven dat in deze bedrijfsgebouwen en in dit industriepark specifieke ondernemingen zijn gevestigd, wordt als complementair met het industriepark beschouwd.

Het uithangbord kan worden beschouwd als een visuele prikkel voor mensen/weggebruikers in de omgeving. In de onmiddellijke en nabije omgeving van de aanvraag zijn er reeds meerdere bedrijfsgebouwen (HP, BULO, MUNDI, ORDINA) met een gelijkaardig uithangbord, dat eveneens wordt gebruikt om de namen van de ondernemingen die in deze gebouwen gevestigd zijn te projecteren. De uithangborden van MUNDI en ORDINA bijvoorbeeld zijn LED/LCD-schermen. Na het uitvoeren van de werken zou het bedrijfsgebouw in de Blarenberglaan het derde bedrijfsgebouw zijn met een uithangbord. Deze bestaande uithangborden zijn ook reeds zichtbaar vanop de autosnelweg. Het standpunt dat het uithangbord te opzichtig zal zijn in het straatbeeld wordt niet bijgetreden. Het huidige uithangbord van het bedrijf BULO heeft ruimere afmetingen dan het beoogde uithangbord, is op ongeveer dezelfde afstand van de autosnelweg gelegen en maakt deel uit van het straatbeeld. Het betreft een opzichtige en omvangrijke rode letter "O", die verwerkt werd in een deel van de voorgevel en een deel van het plat dak van het bedrijfsgebouw van BULO.

De bestaande zijgevel van het bedrijfsgebouw wordt benut. De aanvraag heeft bijgevolg geen noemenswaardige impact op de schaal, de bouwdichtheid en het ruimtegebruik van het terrein van de aanvraag.

Het LED-scherm zal de verkeersveiligheid, meer bepaald de verkeersveiligheid van de weggebruikers ter hoogte van de aanvraag niet in het gedrang brengen, zoals hieronder

zal worden beargumenteerd.

Er worden voldoende maatregelen getroffen om er voor te zorgen dat het LED-scherm geen verblindend of overbelichtend effect zal hebben. De verlichting van het LED-scherm gebeurt via de zijkant of achter het scherm, wat zorgt voor een gelijkmatige verlichting van het scherm, zonder bovenmatige helderheid/lichtsterkte. De LED-lampen kunnen ook uitgeschakeld/lokaal gedimd worden op basis van de inhoud die er op verschijnt. Het LED-scherm is uitgerust met een DIM-sturing, die automatisch geregeld wordt in functie van het omgevingslicht.

In de nabijheid van de aanvraag bevinden zich geen verkeerslichten. Er is voor de automobilisten in de omgeving geen aanleiding tot verwarring tussen het LED-scherm en verkeerslichten. De vormgeving van het LED-scherm is ook niet van die aard dat er een verkeersbord wordt voorgesteld of nagebootst. Het LED-scherm zal bij weggebruikers geen aanleiding geven tot verwarring.

Het LED-scherm is gericht naar de autosnelweg en zal zich hoofdzakelijk richten op de automobilisten op de autosnelweg.

De afstand tussen het LED-scherm en de autosnelweg zal ruim 85m meter bedragen.

Gelet op deze afstand en gelet op de bovenstaande maatregelen kan er van overbelichting/verblinding geen sprake zijn.

Automobilisten op een snelweg rijden doorgaans voorbij aan de wettelijke snelheid en zullen het uithangbord slechts gedurende een korte periode op het traject ter hoogte van de aanvraag waarnemen. Het LED-scherm zal hooguit functioneren als herkenningspunt/identificatiemiddel. Bovendien geeft de beroeper aan dat het niet de bedoeling is dat het LED-scherm zeer frequent verschillende bedrijfsnamen zal projecteren. Voor automobilisten op de E19 is er in die zin sprake van een bijna stilstaand beeld wanneer zij voorbijrijden. Gelet op hun korte verblijfsperiode op het traject ter hoogte van de aanvraag zullen zij doorgaans één bedrijfsnaam kunnen opmerken.

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, mits volgende voorwaarden strikt worden nageleefd:

- ***Op het scherm mogen uitsluitend de namen van de ondernemingen die in het gebouw gevestigd zijn, geprojecteerd worden.***
- ***Het scherm mag niet gebruikt worden voor het direct of indirect promoten van de goederen, diensten of het imago van een onderneming, organisatie of persoon die een commerciële, industriële of ambachtelijke activiteit of een gereguleerd beroep uitoefent.***
- ***Een ruimte van ten minste 50cm breedte dient over te blijven tussen de randen van het LED-scherm of de omlijsting ervan, en de grenzen van de vensters, van de deuren en van het vlak van de gevel, waarop het scherm wordt aangebracht.***

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden

aanvaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet.

Het ontbreken van excepties belet niet dat de Raad de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve onderzoekt. De Raad oordeelt echter dat dit onderzoek alleen nodig is wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing alleen bevelen wanneer de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en wanneer de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij meent te lijden, als volgt:

“ ...

Verzoekende partij is hoeder van het algemeen belang als wegbeheerder van de gewestwegen. Dit betekent dat zij in alle omstandigheden moet instaan voor het veilig en vlot verkeer op de gewestwegen en de autosnelwegen.

Door de aanwezigheid van het gigantische LED-scherm, waarvoor bovendien geen enkele voorwaarde opgenomen werd omtrent de wijze waarop de boodschap weergegeven kan worden, vlak naast de A1, zoals thans vergund door de deputatie, ontstaat er een verkeersonveilige situatie.

Dat de verkeersveiligheid en de verkeersvlotheid in het gedrang worden gebracht door de beslissing van de vergunningverlenende overheid en de uitvoering van de werken houdt een ernstig nadeel in voor verzoekende partij. Zij wordt namelijk belet om haar zorgplicht betreffende de verkeersveiligheid na te komen. Gezien het om prioritaire zorgplicht gaat die het algemeen belang raakt, is er sprake van een ernstig nadeel.

Het hierboven aangetoonde ernstig nadeel is bovendien moeilijk te herstellen. Het is voldoende om aan te tonen dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel ‘kan’ berokkenen. Een verkeersonveilige situatie

kan zonder meer leiden tot desastreuze gevolgen die onomkeerbaar kunnen zijn.

Wanneer de werken niet geschorst worden, is er een dagelijks en constant risico op ongelukken.

Aangezien verzoekende partij in alle omstandigheden de verkeersveiligheid dient te garanderen, dient de uitvoering van de bestreden beslissing geschorst te worden.

...

2.

De tussenkomende partij antwoordt hier onder meer op:

“ ...

20.- Het is vaste rechtspraak van Uw Raad dat het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak moet hebben in de bestreden beslissing. Omtrent deze causaliteitsvereiste is het zo dat Uw Raad sowieso de vordering tot schorsing dient te verwerpen wanneer de vergunningsbeslissing wegens eender welke reden niet onmiddellijk ten uitvoer kan worden gelegd. Dit vloeit voort uit art. 4.8.18 §2, eerste lid VCRO dat bepaalt dat het nadeel dient voort te vloeien uit de ‘onmiddellijke’ tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Bij onderhavig verzoekschrift tot tussenkomst in de schorsings- en vernietigingsprocedure verklaart IMMO BLARENBERG NV dat zij het LED-scherm niet zal plaatsen totdat Uw Raad een uitspraak heeft gedaan over de vordering tot vernietiging.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, op dezelfde wijze mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij moet op basis van concrete en precieze gegevens enerzijds de ernst aanduiden van het persoonlijk nadeel dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen betekent dat zij concrete en precieze aanduidingen moet geven over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Voor een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter alleen sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel wanneer de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en wanneer de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten zodanig in het gedrang brengt dat zij haar taken als overheid niet meer kan uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid is daarom niet zonder meer gelijk aan het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen moeten aantonen.

2.

In haar schriftelijke uiteenzetting stelt de tussenkomende partij dat zij met de uitvoering van de door de bestreden beslissing vergunde werken niet zal starten in afwachting van een uitspraak door de Raad over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

De raadsman van de tussenkomende partij bevestigt ter zitting dat de tussenkomende partij de bestreden beslissing niet zal uitvoeren in afwachting van een uitspraak ten gronde.

De verzoekende partij verklaart zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

3.

Alhoewel het voornemen van de tussenkomende partij om de bestreden beslissing, hangende de procedure voor de Raad, niet uit te voeren, het eventueel moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partij met de vordering tot schorsing wil voorkomen, op zich niet wegneemt, kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing alleen bevelen wanneer dit voor de verzoekende partij nog een nuttig effect heeft.

Aangezien niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO dat de Raad de schorsing alleen kan bevelen wanneer de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen, verworpt de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

B. Ernstige middelen

Een onderzoek naar de ernst van de middelen is dan ook niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
 met bijstand van
Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS Eddy STORMS